

aviat de la corrupció refinada d'una gran capital. A las 11 de la nit explotà un petardo al davant de la botiga d'en Joseph Maymó, coneguda per á ca 'l Xich, essent una sort que no ocasionés cap desgracia personal, produhint sols alguns desperfectes en la porta y entrada de la botiga y gran trencadissa de vidres. En virtut de la nova lley d'explosius, ha passat l'assumpto á la jurisdicció militar, havent sigut nomenat jutje instructor lo primer tinent del Escuadró de llancers de Borbó, aquí acuartelat, D. Arthur Salas, de quin bon zel se 'n espera molt pera la averiguació dels autors de la perillosa alarma promoguda á Montornés, un dels pobles més minet per las baixas y abominables passions de partit.

—Los balls que per aquets dias passats organisaren diferents societats recreatives, resultaren bastant ensopits; no lográ atraure la concurrència d'altres épocas en lo Cassino la notable orquesta barcelonina "La Unió Artística" que dita societat, fent un *tour de force*, contractá per tres dias seguits, pensant tal vegada vivificar aixís sa existència posada avuy en perill, entre altres causas, per las banderías polítiques que tan embruteixen á nostra estimada vila.

Pera la vinente Cuaresma prepara 'l Centre Católich una sèrie de vetlladas musicals y literarias qu' es d' esperar serán molt agradosas. Lo diumenge en una espayosa sala de dita societat, lo President don Joan Francisco Alesan, il·lustrat, advocat y notari, llegí un bonich discurs davant de numerosa concurrència, demostrant las ventatjas generals que reportan las associacions católicas y 'ls beneficis particulars que 'n reben los que d'ellas forman part. Feune acte seguit del discurs un odecuat comentari 'l Rvnt. Manel Travessa, vicari de la Parroquia, ab lo que 's doná per acabada ab agrado y profit de tots, la conferencia en cuestió, que fou una de las que sobre un punt de moral celebran trimestralment los socis del Centre Católich.

Durant lo dilluns y dimars s' efectuaren respectivament segons antiquíssima costúm los típics espectacles coneguts per *l'olla dels*

pobres y 'l ball de donzellas, que es de lo més bonich que hem sapigut conservar.

A las noyas del Vallès

LA VEU DEL VALLÈS s' escampa francament repercutint, per ciutats, pobles, masias, de gent que treballant viu.

Per lo tros de Catalunya, 'hont arrela ja d' antich, que no hi probin terras hermas, conreubat com un jardí.

Escolteume, Vallesanas; per vosaltres ara escrich; puig per dirvos quatre cosas, ja la ploma tinch als dits.

No us conech pas ben bé á fondo; sols de passada us he vist; ben poch sé de vostras festas, pero bon concepte 'n tinch.

Com de comarca pagesa, ja se sab, no s' ha de dir; la franquesa y mes bon tracte, es tant ferma com sos fins.

Y vosaltres que 'n sou fillas, com poncellas dels jardins, enemora lo bell ayre, de vostre port pagesiu.

No volgueu semblar senyoras, vostras gracias enlletjint; presenteuvos naturalas; puig la pintura es sols tint.

Are y sempre qui fa gala, d' adornarse ab lo postis, es un pot d' apotecari; malestruga de marits.

Pel Llobregat, també 'n corren, que s, adornan ab fals brill;